

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemanja ali v Gorici na dem pošljana:

Vse leto f. 1.10
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri ozhanilih in tako tudi pri „poslančkah“ se plačuje za navadno trislopnost vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za več črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „trih kron“, na starem trgu in v nanski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa opravištvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim neupravičenim se naročnina niža, akone oglase pri opravištvu.

Resni glasi.

Večje poblevnosti menda ni na svetu od one, katero kažejo naši državni poslanci nasproti grofu Taaffeju, ministrskemu predsedniku. Zdi se, da kakor otroci skakljajo mu okolo kolon in ga prosijo vsak za se, kar jim srce poželi. Taaffe pa, zdi se, mirno sedi v svojem naslonjaku, smehlja se na vse strani, gladi vsakega posebe po čelu ter mu obečuje konjiča in druge igrače za god sv. Nikolaja. Če s tem niso zadovoljni, zaroči nad njimi ter jim žuga s škrateletnom in zopet je vse mirno. Narodil so se naveličali te politike in celo mož, ki je v sosednji nam deželi gorel in govoril, pisal in ropotal za lokalno (ali deželno) in osredujo vlado, pravi, da je zdaj proti grofu Taaffeju „kühl bis ans Herz hinan“ (mrzel do dna srca).

Zato se ni čuditi, da ni nikdo zaplakal, ko so je ta teden razpela vest, da Taaffejevo ministerstvo misli odstopiti. Če tudi bi imelo nastopiti novo ministerstvo Auersperg-Lasser, Slovanci bi najbrže ne bili niti za en las na slabšem. Čuditi pa se moramo, zakaj so se Italijani te vesti razveselili, kajti lepših časov in prijetnejših dnij ne bodo imeli nikoli več na avstrijskih tleh, vsaj ne na Primorskem. Taaffeju zabavljajo, če tudi se ne morejo v najmanjši reči potožiti gledé njegove politike; kajti da bi bilo sedanje ministerstvo Slovanom tako prijazno, kakor italijanski listi v Primorji opisujejo, morda sami ne verujejo.

Govorilo se je pa tudi, da ne odstopi ministerstvo, ampak da se razpusti državni zbor in da se razpiše nove volitve. Tudi to se nam ne zdi verjetno, ker volitve bi ne mogle izpasti v drugem smislu nego v sedanjem, in ako bi bile drugačne, bi si ministerstvo s tem moralno nič ne okoristilo, kajti povod sedanjim razprtijam med vlado in državnim zborom je jasen in državni poslanci smejo v tem slučaju z mirno vestjo trditi, da zastopajo koristi volilcev. Vladine zahteve dale bi se vzdržati vsled pritiska, ki nikoli ni mil.

Kaj se je torej zgodilo, da sta si prišla navskriž ministerstvo in državni zbor? Ogrji so tega krivi, ki plačujejo za skupne državne stroške le 30 kr. od goldinarja, ki pa hočejo povod imeti prvo besedo in največji dobiček. K letu poteče pogodba med Avstrijo in Ogersko, zato se že letos na novo sklepa, da se o svojem času podaljša za drugih 10 let. V tej

pogodbi določi se tudi carina na petrolej, ki se uvaža v Avstro-Ogersko iz tujih dežel. Sedunji carinski tarif določuje, da se plača od kvintala očiščenega ali na pol očiščenega petrolija, ki pride s tujega, 10 gl. v zlatu (blizu 12 gl. v papirji), od surovega olja pa 1 gl. 10 kr. v zlatu (ali 1 gl. 37 kr. v papirji). Neki prebisani kupci so se izmislili, da pridevajo očiščenemu olju kavkazkemu nekoliko smole, da velja potem za surovo ko ga uvažajo, in da plačujejo od njega carine 1 gl. 37 kr. od kvintala namesto 12 gl. To olje gre večinom na Ogersko, kjer imajo velike rafinerije (očiščevalnice) na Reki in v Budapešti. Tam ga z malim trudom očistijo primešane smole in plačajo Ogerski davka po 6 gl. 50 kr. od kvintala, med tem ko so plačali carine, ki gre v dohodke skupne države, le 1 gl. 37 kr. Potem prepeljejo olje na našo stran. Tako se godi, da skupna država zgubi blizu 2 milijona goldinarjev carine na leto in da Ogerska dobi blizu 1 milijon davka za očiščeno olje, ki se uvaža kot surovo. Tudi Poljaki v Geliciji imajo mnogo petrolija, pa ne morejo tekovati s tujim katero se uvaža po tako nizki carini v deželo.

Ko se je naše ministerstvo pogajalo z ogerskim radi carino, zahtevali so Ogrji, naj tudi naprej ostane tako, kakor je bilo do zdaj, samo naj bi se zvišala carina za surovo olje na 1 gl. 42 kr. zlata. Naši ministri so se morali udati in zahtevajo zdaj, naj državni zbor to potrdi. Državni zbor se je pa postavil po konci in noče v to privoliti. Liberalni poslanec Suess stavlil je nasprotni predlog in Poljaki so mu koj pritrtili. S Poljaki drži tudi skoro vsa desnica in ministerstvo ne vé kaj začeti. Proti Ogrim nima moči in državni zbor se noče udati; zato se govori, da bo državni zbor razpuščen in da se bo volil nov zbor, ki bi hotel sprejeti vladni predlog. Zdi se pa, da stvar se drugače reši. Cesar je poklical ogerskega ministra Tisza na Dunaj in listi menijo, da se cesarju posreči pregovoriti Ogrje, da se udajo zahtevam tukajšnje polovice. Tako stoji ta reč danes; kako se konča, povemo prihodnjé.

Dopisi.

Iz Brd, 31. maja. — Lepi mesec, ki danes jemlje slovo, pripeljal je v Brda posebno veselje;

Struna vriska,
Luč drhti,
Piščal poje,
Pod grmi.

In zopet objame jo prearóno
Deklétoe to nežno razoveló,
Življenje iz diha mu veje gorkó
In boža njé kodrastó čelo;
S plamenom ogenj tleči vzplamtí.
Lovec, lovec, čuvaj se tí!
Kde gleda plesálcá, plesálcó takó,
Kdo zbira srdító obrví?
Planúka je s Komne užáljena to,
Glej, ustní si grizo do krvi.
Kot nočni vihár jej pógled žarí —
Lovec, lovec, čuvaj se tí!

Struna vriska,
Luč drhti,
Piščal poje,
Pod grmi.

Ta kočček smo podali cel, kor se nam zdi izmed najlepših in ker se nam tudi slovenski prevod vidi tako dober, da mu rason kake malenkosti skoro ni ničesa očitati.

Takisto posrečil se je prevajalcu nas'ednji spév, ki začenja:

S polóžja dol
V dolínski vrt
Gledá lovec,
Na palico optí;

dne 14. t. m. popoldne prišel je k nam v prvo naš prečastiti in premilostlivi g. kn. nadškof Alojzij Zorn ter je bival do 18. popoldne med nami Briči, kakor ljubljani pastir med ljubljenski ovčicami

Prvi sprejem se je vrtil na Jonkovem pri slavoloku med streljanjem, zvonjenjem in dekevanjem. Razen ljudstva Jonkovske polasčene frakcije čakali so tukaj gg. duhovniki iz Kožbane, Slovrenca, Biljane, Gradnega, Dolenje in Mirnika. Po kratkom pa srečnem pozdravljenji drdrali so vozovi proti Kožbani. Pri potoku pod Hlevnikom so se nekteri gospodje vrnili.

Pronočil je preč. in premil. g. kn. nadškof v Kožbani, kjer je zdaj nova, obširna cerkev čakala posvečenja. Drugi dan (15) vrtilo se je to dolgo pa častitljivo in spodbudno opravilo s mnogoštevilno asistenco, med katero sta bila tudi dva gg. dekana, iz Ločnika in Kormina. Svečanosti se je udeležil tudi dež s gromom.

Popoldno je bila kanonična visitacija v podružnicah na Gluhem Vrhovlju in v Seniku pri meji italijanski. Tukaj bivajo še sami Slovenci in pripovedujejo svojim narodnim bratom onkraj meje, kako prijetno je poslušati slovenski govor iz ust svojega višjega pastirja.

Drugi dan (16.) je bila v Kožbani sv. birna. Duhovnikov je bilo malo zaradi nedelje in zelo slabega vremena. Popoldne se je zjasnilo. Videti to nepričakovano spremembo, napotil se je preč. in prem. kn. nadškof s Gradenskim š. g. vikarjem v Nozno, kjer je podružnica tega vikarijata. To potovanje bilo je na mnogih krajih zelo težavno zaradi globokih potokov in opolzlega sveta; vendar je prem. kn. nadškof s svojo mladeniško óvrtostjo vse težave srečno premagal ter radoval se lepega razgleda s teh višav. Stari ljudje ne pametijo, da bi bil kak škof to zelo staro a čedno podružnico s gotičnim prezbiterjem obiskal. (Tu pojó orgije popravljane s Grada nad Mirnem.) Govor prem. g. kn. nadškofa izvil je ljudstvu iz srca izrase radosti in hvale. Od tukaj je peljala pot črez grape in brda skozi vasi Belo in Prestavo na cesto pod Hlevnikom, kjer je čakala kočija, ki je peljala visokočastitega g. kn. nadškofa v Hrašovlje, podružnico Slovrenske fare, in od tam v Slovrenco, kjer so gg. prenočili.

Drugi dan (17.) bila je sv. birna v Slovrencu,

LISTEK.

KLAYOROG.

(Dalje.)

Struna vriska,
Luč drhti,
Piščal poje,
Pod grmi.

Kdo v izbi prostráni dreví takó,
Kot listje bi v vetru plesálo?
Iz trentáke dolíne lovec je to,
On pleše z Jeríco zalo,
Sreč mu igra, okó mu iskri —
Lovec, lovec, čuvaj se tí!

Obráz mu zarídel je čez in čez,
Ko strastno mladénki šepéde:
„Jaz tébe sem prošil družno na ples,
„Nikár ne zavidaj mi sreče!
„Saj hitro, prehitro ta ples miní —
„Lovec, lovec, čuvaj se tí!

Póhínejo gosli, šeptáje mu dó:
„Óe enkrat sem mater slúšála
„In prvič šla plesat, iz volje prosté
„Se drugič bom s taboj plesála
„In tretjič, četríči, cele noči!“ —
„Lovec, lovec, čuvaj se tí!

Pod saboj vidi
Propráde črne,
V njih Soča valóve
Dreví srebrne.
Cerkvá in hišje
Prijazni zidóvi
Mu zró kot s travé
Beli cvetóvi,
Nad saboj vidi
Siv oblak
In ptičé gorske
In sinji zrak.

„Lovít ne prihájam
„Danés na vrhé;
„Oj bódite mirne
„Mi kóže vé!
„Tu v prsih mojih
„Kipi mi kri;
„Zavrianiči moram,
„Da se umírí!
„Čajte me gore,
„Kličem vam tú;
„Srečen sem, srečen,
„Juhú, juhú!“

Mlademu lovcu in nedolžni Jarici so oveli krašni dnevi, dnevi prve ljubezni in nekajljene sreče. Drzni mladenič je donasal svoji ljubi divno cvetje, kakeršno so bere samo po najvišjih vrhéh, v vrtu belih žen, Rojenic. Vse bi bilo prav, ko bi se le bogata mati Katra ne pomišljala vzeti za zeta ubozega trentakega lovca, ki na božjem svetu nema ničesa, rason svojo punke in na pal podate koba. No

ki ima lepo, veliko cerkev in nov farovž. Popoldno obiskal je nadškof privatno kapelo na Brdici, od tam vrnil se je v Slovreno in brž potem šel je peš proti Gradnemu po najkrajši poti.

Došel v Gradno obišče vikarijato cerkev, ki je sicer majhna, a zelo lepa. Po kratkem počitku se odpelje prem. g. kn. nadškof s g. vikarjem v Krasno, kjer je druga podružnica tega vikarijata, in od tam se vrne v Gradno, kjer je bila drugi (18.) dan sv. birna.

Sprejem je bil po vseh duhovnjah in vaseh lep in priročen. Popoldno se je vrnil preč. in prem. g. kn. nadškof čez Kormin v Gorico, a pu til je v Brdih pri duhovnikih in pri ljudstvu prav lep spomin. Pisatelj teh vrtic ne pozabi očetovskega poljuba, ki mu je izrazil radosti solse. Naj varujejo promisljivega Očeta vse angeleske roké! A. Ž.

Iz županije Libušnje, 31. maja. — Prijetno in neprijetno dneve doživeli smo v rajskem majniku. Hudi mrasi in slana zastavljali in uničevali so rast pridelkov v prvi četrtinki maja. Trava se je zguhljala. V drugi četrtinki meseca napravilo je viharno deževje precejšnjo škodo. Žita so bila večinoma v tla zaprana, le polagoma so se nekoliko zadrla. Druga polovica maja ugaja naši zemlji gledé solčne gorkote. Kornake planine zgubile so svojo belo plahto, le po grapah in zemetih je videti kaj malo snega. Zelena odeja vabi travnišce na prosto.

Mnogo so se trudili poslanci na Dunaji s postavo o odpisovanju davka po slani, a ta menda ostane le v zakonikih, ako splah pride kedaj v zakonik, kajti govori se, da ministerstvo ne predloži te postave cesarju v potrjevanje.

Pred ne dolgo časom govorilo in sklepaio se je od šolskih oblastij, da se imajo napraviti za celo županijo tri ljudske šole, namreč v Smastih za vasi: Ladri, Smasti, in Libušnje; na Vranem za: Krn, Vrano in Selce, na Kamnem za: Kamno, Selišče in Volarje. To vse se do zdaj še ni obistinilo. Edino Kamno ima učitelja, ki podučuje otroke v neki najeti sobi. Kedaj dobe druge občine namenjene šole s potrebnimi močmi in prostori, se ne zna.

Libušinjska županija ponaša se zdaj s tremi cerkvami. Cerkev sv. Lovronca pri Smastih je dokaj prostorna, okolo nje je pokopališče za celo županijo in za Selišče. Cerkev sv. Duha na Libušnji poprej zidana v podobi križa popravila se je leta 1874, tako, da ni znati prejšnje stavbe. Ta cerkev je služila do poprave kot vikarijska cerkev za celo sedanjo županijo. Cerkev sv. Trojice na Kamnem je od 4. junija 1874 začasna vikarijska cerkev.

Ako primerjamo namerovano šolsko razdelitev našega županijskega okraja cerkvenim razmeram, usiluje se nam nehoté misel, da se bodo morale tudi cerkvene razmere v teku let po tem kopitu prestrojiti. — Bliža se čas knez nadškofovega obiskovanja, katera se ljudstvo tudi zato veseli, ker upa, da pri tej priliki posveti višji pastir popravljenim cerkev na Libušnji in novo cerkev na Kamnem.

V Ljubljani, 27. maja. — Morda noben narod ne šteje toliko v političnih stvareh najvniha (otroško nedolžnih) duš kot naš slovenski. Treba pokazati samo od daleč oblastnega moža, da se hitro zamakne vanj lahkoverno ljudstvo; treba samo praznih obljub, da jim kar slepo veruje, ali mrtove postave na papirji, po kateri nikoli pravice ne dobi, da ti priseže, da mu je življenje zavarovano z njo. In ako bi se predrznil kedo, svariati pred toliko zaupljivostjo, dokler

te pomisleke prežene jej vsaj nekoliko stara Barba. Pripoveduje jej, da je na svoje oči videla pri deškovem rojstvu stati Rejence in da je, dokler ostane dober in nedolžen, v posebnem varstvu belih žen. Zatorej jej svetuje, da naj ne odganja od hiše viliškega ljubljenca, katerega jej blage srečnosne bele žene pošiljajo.

Še zavidljivim srcem je pa še nekdo drug gledal to ljubezen. Bila je to Spela, uboga dekla. Ona se mora umakniti hčerki bogate krémarke. O da bi tudi ona mogla kako priti do bogastva, do zakladov v Bogstinu! V slepi ljubosumnosti in ljubzenski strasti rotí nočne duhove, da jej dadó, po čemer koprni nje srce, pa naj si vzmó nje dušo. V belem gradu bodo živela kot bogata gospá in čakala, da pride necega dne oni, ki odbija od sebe nje vročo ljubezen. Takrat, ko bode pred njo v prahu, takrat — kaj neki stori?

Takrat pa bodem —
— Se njemu privila.
— Z ustén njegovih
— Bláženstvo pila.

Opomnja. V zadnje številko ukadle so se nekatere grde tiskarske napake. V 1. predalu v zadnji vrsti čitaj: Barba, namesto Barlea; v 2. predalu v 12. vrsti od zgoraj briši prvi „bi“ in v 3. predalu v 12. vrsti od zgoraj popravi „slatima“ rogovoma, a ne; „belima“. (Konec pride.)

se ne vidijo dejanja, kako bi ga napadli, da je neveren Tomaž, da brez vzroka sumišči, da je črnogledi radikalec, kateremu nič ni prav? No, en dogodek jim zopet sapo zapre, namreč najnovejši ministrski odlok v zadevi nemške šole, ki jo je nameravala ustanoviti kranjska hranilnica. Kakor znano, je ustavila deželna vlada dotični sklep hranilničnih nemškutarških očevar, ker je proti postavnim določbam o hranilnicah. Odlok deželne vlade je bil uveljaven ne samo v Statutu, ampak, če tudi vlada ni se sklicevala na to, tudi v dejanskih razmerah. Ogromno premoženje hranilnično je naraslo za 99% samo po žuljih slovenskih; razpolagajo z njim pa edino le nemškutarji, ker v sled določbe hranilničnih pravil volijo samo nemškutarji v ravnateljstvo svoje osebne politične prijatelje, če prav nimajo ničesar v hranilnici; delegirani nimajo nobene besede. To je volitev per optionem ali na poziv, t. j. da odbor sam sebe dopolnjuje. Tako lahko pride enkrat vsa hranilnica v roke ene same družine, če prav nima toliko v njej naloženega kot ena sama priprosta dekla slovenska. Kaj čuda potem, da ljudje, ki imajo v rokah ta zavod, uganjajo burke z denarji slovenskega trpinca? Po dveletnem premišljevanji rassodilo je ministerstvo, da je sicer res proti postavnim določbam o hranilnicah, šole ustanovljati, ako pa hranilnica hoče podpirati uže obstoječe, jej tega ne more nikdo braniti, kajti šole so dobrodelni zavodi.

Ta pouk je dobro razumela nemškutarška gospoda. Hitro so sklicali sejo in sklenili, „ker šole so dobrodelni zavodi“, tedaj tudi ona nemškega šulferajna, podpirali bomo sijnjono ta zavod za raznarodovanje Slovencev. V ta namen otvori šulferajna uže prihodnjo jesen s hranilničnim ali prav za prav slovenskim denarom dve popolni četirirazredni nemški šoli, za dečke in za deklice. Ker pa potrebuje šola profesorov, postavijo c. k. veliko realko pod kap, kajti njeno poslopje je podarila svoje dni kranjska hranilnica deželi in mestu proti temu, da ona skrbita samo za ohranitev poslopja. Celo takratni naučni minister Stremaier prišel je v Ljubljano, ko so izročili poslopje deželi in mestu, da bo imela c. k. velika realka svoj dom. Taka je nemškutarška obzirnost in pravicoljubnost!

Nasprotno pa, kadar bi imel biti kak slučaj, bodi si v led postavo ali dejanskih razmer, Slovencom ugodon, takrat prigovarja za Nemce skrbna vlada (in naše poblehno, lahkoverne dušice jej zvesto pri-trkavajo), naj bodo spravljivi, naj se lepo udajo zaradi ljubega miru, naj bodo obzirni proti narodnim nasprotnikom. Spomnimo se le na volitve v velikem posestvu l. 1883., na ustanovitev mestne nemške šole, na tistih nepotrebnih 600 gl. za nemški pouk v slovenskih ljudskih šolah, na nemško gledišče, na gotovo opravičene zahteve po slovenskem uradovanju, na slov. srednje šole itd. Ali spomnimo se samo, koliko obzirov je kazala vlada proti našim neodrešenim prenapetežem, da Slovencev niti blagoslovljenja zastave njihovega podpornega društva ni dovolila; — tu pa nobenega, kjer gre za podporo nemškega šulferajna! Pa da bi bila vsaj potrebna taka šola v Ljubljani! Nemci imajo za svojih 5600 duš več šol, kot Slovenci za 19.000 duš. Skrb prihodnjega deželnega zbora mora biti v prvi vrsti, da skléne postavo, da noben otrok, ki ne ume poučnega jezika dotične šole, ne sme biti sprejet v njo. Kmalu bodo vse prazne tiste šole, ki jih ustanovljajo na kljubovanje, draženje in raznarodovanje. To načelo je edino pravično, ker je pedagogično. St.

Politični razgled.

V državnem zboru vrši se še vedno podrobna razprava o načrtu postave o zavarovanju delavcev proti nezgodam, vendar je zbornica skoro prazna in ta zadeva zanima poslance razmeroma malo radi preteče krize, ki je nastopila vsled odločnega postopanja poljskih poslancev v zadevi carinske, o kateri govorimo na drugem mestu. Vsi listi in vse stranke zanimajo se sedaj skoro le za to vprašanje, ki bode gotovo kmalu rešeno.

Znamenit je bil tudi govor grofa Belcredija v gosposkej zbornici o priliki razprave črne vojske, ki je svoj glas povzdignil, da bi madjarske ošabnost in netaktnost proti skupni vojski nekoliko bičal. Na jako delikatén način je svojo nalogo rešil, a pri vsem tem so Madjari kar zbesneli, njih listi bljuvajo proti grofu in Avstriji strup in ogenj. Celo nadvojvode Albrehta so na najnesramnejši način napali, ker je v Bosni imel govor, poln domoljubja in ljubezni do cesarja in do vojske. Ker je nspil nadvojvoda le na cesarja in ne na „cesarja in kralja“, na avstrijsko vojsko in ne na „avstro-ogersko vojsko“, pisal je o njem „Pester Lloyd“ tako, kakor že ni več dostojno.

V ogerski zbornici je neki madjarski napetež zahteval, naj se tudi vojska razdeli, kakor se je že država razdelila; a ministru Tiszi je pogum nekoliko upadel, govoril je, ko je na to interpelacijo odgovarjal, bolj mirno, bolj previdno nego takrat, ko je postopanje generala Jansky-a imenoval breztaktno in nepravilno. Minister Tisza pozvan je bil tudi na Dunaj od cesarja, in vsi madjarski listi so zagotavljali, da nima to potovanje ničesa opraviti z dogodki v ogerski zbornici, temveč le s krizo avstrijsko; toda stvar je najbrže nekoliko drugačna. Kriza je glavni povod, a govorilo se bode tudi o breztaktnem in nepravilnem postopanju ministra Tisze v državnem zboru ogerskem.

O zunanji politiki ni kaj posebno važnega poročati.

Domače in razne vesti.

Mil. gosp. knez in nadškof goriški Alo jziz obiskoval je cerkve in delil sakrament sv. birme 23. maja v St. Petru pri Gorici, 24. v Vertojbi, 25. v Biljah, 26. v Mirnu, 27. v Sovodnjah. Prihodnji teden bo nadaljeval vizitacijo v isti dekaniji in sicer: 6. junija v Renčah, 7. na Vogerskem, 8. na Gradišči. V Prvačinu pojde še le v jaconi. Meseca julija, ozivoma avgusta obišče dekaniji Tolmin in Cerčno. Procesij Križevnega tedna prečastni gospod ni mogel udeležiti se radi bolečine v obrazi in nekake revmatično mrzlico, katero je najbrže prinesel seboj s potovanja v slabem deževnem vremenu. Zdaj je višji pastir zopet popolnoma dober.

Mestne volitve so zdaj popolnem končano. I. razred volil je v torek 1. junija in izmed 135 oddanih glasov dobil je dr. Verzegnassi 134, dr. Seitz 133 in dr. Nardini 132 glasov. Zmagali so torej v vseh razredih oni kandidati, ki so bili priporočeni pod imenom volilnega odbora društva „Unione“. Staro prijateljstvo ne zarjuje, in tako je složno postopala gospoda, ki jo vajona uže voč lot, skupno vledi jarem, v kateri jo je vklenila večja moč. Ali malo je manjkalo, in vedletna zveza bi se bila pretrgala, ako bi se bili naši zavezniki brez načel, ki bi na svojo listo vse sprejeli, tudi to, kar „Unione“ zame-tuje. Gorica pa, hvála Bogu, ni dobila mož, ki bi bili k temu pripravljeni; zato je „Unione“ zmagovita. Ako bi se naši možje, ki bi stregli osebnim pohlepom ter silili domačine pod tuj jarem, „Unione“ bila bi uže letos propadla. Ker se ni našla pomoč protivnikom a v t o n o m i je goriškega mesta, zato je „Unione“ zmagala. Iz tega naj torej goriški Italijani, ki ljubijo mesto in svojo narodnost, spoznajo, kake nasprotnike in kake prijatelje so imeli pri zadajih volitvah v mestno starešinstvo.

Goriška podružnica Družbe sv. Cirila in Metoda imela je preteklo nedeljo napovedani občini zbor, pri katerem se je volilo podružnici stalno načelninstvo. Predsednik osnovalnemu odboru dr. A. Gregorič razložil je, kaj se je do zdaj storilo, da bi se podružnica ustanovila, in s kakim uspehom so se rodoljubi vabili, da bi pristopili novemu društvu. Začetek je dober; z vztrajnim delovanjem se na tem polju lahko še veliko doseže. V stalni odbor bili so voljeni: dr. Aleksij Rojč kot predsednik; profesor Matej Lazar njegov namestnik; Anton mejni grof Obizzi tajnik; Franc Goljeviček namestnik; Valentin Kandler, učitelj v pokoji, kot denarničar; njegov namestnik obrtnik Anton Fon. Z novim odborom dana je podružnici trdna podlaga, na kateri se bo društvo lepo razvijalo ter donalo lepega sadu na polji slovenskega ljudskega šolstva. Ako je še kje kateri rojak v naših krajih, ki ni pristopil podružnici, naj to kmalu stori, kajti nikdo ne more pristopiti glavnemu društvu drugače nego tako, da je ud katere podružnice.

Na Ovinku pod Platjarjem so uže začeli delo. V ponedeljek 24. maja zapela sta prvič pikon in sveder, ki bota ravnala in razganjala kameniti svet ob Soči, ki je kriv, da je bila dosedanja državna cesta ozka, strma in nevarna. Najgrši klanec, ki je bil do zdaj med Gorico in Koboridom, se odetran in tajkos državne ceste bo komaj podoben prejšnji cesti, ki je bila polna klancev, ovinkov, prepadov in groznih strmin. Delo je prevzel Rajmund Mahorčič, župan Sežanski in deželni poslanec, v družbi s narodnim inženirjem Polaj-em z Dunaja, rojenim v Sežani. Veseli nas, da ima narod mož, ki se sposobi tudi za tako podjetja, ki morejo zapročiti, da denar, ki ga daje država v obče koristne namene, ne gre iz dežele. Žalostno je videti, kako gre letos posebno za vinaki pridelek ves denar iz dežele, med tem ko domači pridelovalec ne vé kam se svojim pičlim pridelkom. Dobro, da ima torej vsaj pri javnih podjetjih domačin zaslužek, in da tudi dobiček, ako ga je kaj, ostane domačina možema in ne gre v tuj žep. Naj bi dobil naš narod izrjenih delavcev v vsaki stroki,

da bi ne bilo treba klicati za vsako še tako priprosto večje delo tujevc v deželo, n. pr. za zgradbo mostov, cest, cerkva itd. Kaj dobivamo od svojih bližnjih sosedov in njih domačih somišljenikov? nič. K čemu bi jim torej usiljevali sad svojega truda in svojih rok? Svoji k svojim!

Izlet na Sv. Goro, ki ga je namerovalo napraviti tržasko podporno društvo v družbi z goriškim na binkoštni praznik, izostane, ker južna železnica nima vozov, da bi tisti dan dovolila Tržičanom poseben vlak.

Gorica je italijansko mesto, o tem se ne dá dvomiti, ako so kateremu mestu znak italijanske naročnosti izgrede, ki se nepronehoma godé med vojniki in državljani. O takih izgredih v Lombardiji in Benečiji vé nam pripovedovati zgodovina zadnjih 40 let prav mnogo. V Gorici godile so se take reči v prejšnjih časih le redko, slučajno in posamično. Letos pa gre vse tako, kakor da bi kaka skrivna roka vse pripravljala in vodila. Uže dve leti so sedanji vojniki v Gorici, in nikoli se niso slišali taki neredi, kakršni se letos godé. Tudi pred dvema letoma, ko je namerovalo „Slov. bralno in podporno društvo“ blagosloviti svojo zastavo, bilo je vse mirno in vse je z veseljem pričakovalo slovesnega dne, dokler niso začeli vznemirovalci podpivovati ljudstva proti Slovincem in kovati naklepe proti namerovani slavnosti. Zdi se, da zdaj se godi nekaj enakega; vsaj javno mnenje med meščani nagiba močno na to stran. Torej prvi, katerega je treba vznemirovati in preganjati, je Slovenec, drugi je c. k. avstrijski vojak, ki brani dom in cesarja; kdo bo pa tretji? Slovinci v rokah smo svojih političnih nasprotnikov. Ali se jim izročijo tudi vojniki? Glasilo „vladno“ stranke obžalovalo je te izgrede, kakor jih mora vsak pošten človek obžalovati in obsojati; ali čudno se nam zdi, da je le to poudarjalo, kar naj bi se gledé vojakov zgodilo, in da za civiliste ni znalo najti pravega izraza. Govori se tudi o neki deputaciji, ki bi bila šla k mostnemu županu prosit, naj bi storil, kar more, da bi se tukajšnji pešpolk premestil kam drugam. O tem se ni pa še nič čulo, kaj bi bila ona deputacija nasvetovala proti civilistom. Sploh se govori in piše od strani „vladne“ stranke tako, kakor da bi vsa krivda prihajala edino lo od vojaštva, da si je splošna govornica, da je v prvem slučaju kakih 10-12 mestnih postopancev pretepalo enega vojaka. Ako so pozneje vojaki, razburjeni po takem barbarškem dejanju, morda prekorali mejo neobhodno potrebne brambe, kdo se jim bo študil? Zamimivo pa je to, da prve rabuke med vojniki in goriškimi postopaci so se vršile prav v tistem delu mesta, kjer so pred dvema letoma pili junaki, pripravljene zoper slavnost slovenskega podpornega društva. Ali je kdo v imenu mesta izrazil vojaški oblasti obžalovanje radi neumljenega pretepanja vojaka, nam ni znano. Glasilo „vladne“ stranke ni pisalo v tem smislu, da bi mi vedeli. Jako radoveden je zdaj vsak pazljivi opazovalec mestnih razmer, kako bo postopala proti vznemirovalcem c. k. vlada. Vojaško zapovedništvo razpošilja vsak večer po mestu patrulo, ki naj bi zapročile dalje nemire. Nekateri menijo, da strogo postopanje bi privedlo mestu mir; drugi sodijo, da to bi slabo uplivalo na one sladke vezi, ki vežejo sedanjo „vladno“ stranko. Tako nihče ne vé, kaj pride iz tega. Gotovo je le to, da se nahaja sličnost med letošnjimi dogodki in med namerovanimi dogodki pred dvema letoma, in da pridemo v Gorici še daleč, ako se ne uvedejo o pravem času prepotrebne premembe.

Slavnosten večer priredi akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji dne 5. junija t. l. v proslavo dvajsetletnice književnega delovanja svojega častnega člana profesorja Josipa Stritarja (Boris Mirana). Začetek ob 8. uri zvečer v hotelu „Goldenes Kreuz“, VI. Mariasilfergasse 99. Pozdrav bo imel predsednik dr. M. Murko, slavnostni govor pa drd. Danilo Majaron. Vspored bo raznovrsten in bo obsegal tudi dve skladbi našega domačina J. Kocijančiča, namreč: „Oblaček“ in „Danes tukaj, jutri tam.“ Pri zborih bodo sodelovali po posebni prijaznosti člano „Slovenskega pevanskega društva“ in akademiških društev: „Zvonimir“ pa „Akademiški spolek“. Prijatelji narodnega slovtva po širni domovini slovenski združijo se tisti dan vsaj v duhu s častilci zaslužnega slovenskega pisatelja.

O cerkvenem stavbarstvu piše „Slovenec“: „V naši najnovejši literaturi zavzima neovrgljivo prvo mesto krasna knjiga „Stavbinski Slogi“, katero je spisal č. g. Jan. Elis, špiritual. Žalibog, da tudi ona deli žalostno, našemu slovtvu sploh prirojeno osodo, da se naše razumništvo za njo ne briga toliko, kolikor knjiga zasluži. Posebno pri cerkvenem stavbarstvu je njena izborna vsebina silne koristi. To neprecejljivo korist uvidevši, izvolil jo je tukajšnji pred. kneczo-košijski ordinarijat v „Diöc. Blatt“ najtopleje priporočiti župnijam uradom s prijaznim pri-stavkom, da naj jo naročé za župnijske arhive iz cerkvenega premoženja. Potreba take knjige v vsakem župnijskem arhivu je tako jasna, kakor izvestno so prej ali pozneje pri vsaki cerkvi popravila potrebna. Za je pa ravno ta knjiga vsakemu, ki ima danes ali

jutri s to zadevo opraviti, najboljši in najzanesljivejši svetovalec, kaj mu je storiti in kaj opustiti, da se ne pregreši nad zdravim vkusom in nad pravilnim stavbarstvom. Knjiga se dobiva v „Katoliški Bukvarni“ razno in krasno vezana. V polu platnu veljá 7 gld. 50 kr., v platnu 8 gld. in v platnu z zlato obrezo 9 gld. Po pravici se smemo nadjeti, da se ta krasota naše najnovejše literature ne bo v nobenem arhivu pogrešala.“

Razni žitni poskusi na deželni kmetijski šoli. Kmetijske šole imajo glavni namen, da delajo poskuse v raznih vrstah kmetijstva in da potem take poskuse z dobrim ali slabim uspehom o svojem času občinstvu poročajo. Takih poskusov ne more pojedini posestnik delati, ker je ž njimi dovolj stroškov; to je mogoče le bogatejšemu posestniku, posebno pa kmetijskim zavodom. Radi tega nasejali smo letos za poskušnjo tudi na naši kmetijski šoli raznih žit, tujih in domačih, da se tako sami prepričamo, kako jim ugaja naša zemlja in naše obnebje. Mnogokrat se kaka reč v časnikih v zvezde kuje, ali kadar kdo sam poskusi sejati dotično rastlino, vidi, da se stvar ne obnese, še tudi je za to precej denarja potrošil. Delamo pa poskuse se sledečimi žiti: Pšenice ročinsko — kanalske nasejali smo 2 mernika, kraške 1 mernik; obe se do zdaj dobro sponašata. Banakke 10 kg., ki se od vseh najlepše razvija; štajarsko 5 kg. ki raste prav dobro; pšenice podigre 2 kg., ki se razvija od vseh najlepše. Pšenica menjajoča (2 kg.) prav lepo kaže. Pšenica, egiptovska, katere smo dobili 2 klasa, t. j. okolo 80 zrn od g. Furlanija, poštnega uradnika v Aleksandriji, po gosp. Klavžarji, se do zdaj dobro sponaša. — Rž i tolminsko-lomske in gorenjske plaminske nasejali smo po 1 mernik, ter je ona lepša od druge. Štajarsko, Champagner in Zeelander vsejali smo po 5 kg., sv. Ivana in Montagner (planinske, Hochgebirg) po 2 kg., vse se dozraj sploh jako lepo razvijajo. — Ječmena tolminsko-lomskega in gorenjsko-planinskega vsejali smo po 1 mernik; oba sta lepa gledé velikosti in klasja. Ječmen velikanski šestovratni zelo lepo kaže, posejali smo ga 1/2 kilogr. Zlatodinski ječmen (20 kr.), neizrečeno hvaljen, do zdaj kaže najlepše od vseh; ječmen šestovratni štajarski, 5 kg., je prav lep, tako tudi ječmen domači goriški, katerega smo vsejali 1 mernik. — Oves velikanski, 20 gr. stane 1 marko ali 60 kr., ima široko listje in je popolnoma črn, ter imamo upanje, da bo posebno dober za naše kraje. Tudi naš domači oves je lep. — Naše posestnike opominjamo in prosimo, naj se potrudijo, kadar dojdejo v Gorico in jim čas dopušča, osebuo na našo šolsko kmetijo ter naj pregledajo vsa žita in drugo kmetijo, kakor nagrade, drevesnice, živino itd., in naj se osebuo prepričajo o sedanjem stanu in o napredku šolske kmetije.

Ob svojem času povemo kaj tudi o dobroti in mori posejanega raznovrstnega žita. F. Žepić.

Listnica uredništva. Sestavka o koleri in o goriški posojilnici morali smo odložiti za prihodnjico.

Zahvala.

Vsem onim, kateri so 1. junija t. l. mojo predrago dne 30. maja v Gospodu zamerlo hčer

Marijo Alojzijo Malnič

do tihega groba spremili in jej s tem poslednjo čast na tako sijajen način skazali, štejem si serčno ginjen v dolžnost za njih blago sočutje v trenutkih moje žalosti, jim s tem izreči svojo najtoplejšo zahvalo.

Kanal, dne 2. junija 1886.

JANEZ MALNIČ,

c. kr. uradnik in vodja zemlj. knjig.

POGOJI — UGODNI!

Po zahtevanju pošlje se brezplačno glavni ilustrirani katalog pohištva z železa

obdarovane narodne tovarne

NICOLA D'AMORE V MILANU.

V najem

za letni čas daje lastnik I. Vovk prijeto stanovanje h. št. 4 na Lokvah poleg glavne ceste.

Št. 3310. P.

Ozmanilo.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà), ustanovljene po grofu Thurnu v Gorici, naznanja, da bode dne 7. junija t. l. začela javna dražba (kant) nerešenih zastav I. četrt leta 1885, t. j. tistih, ki so bile zastavljene januarja, februarja, in marca 1885.

Ravnatelj: D. LOVISONI.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrudovratnejše žilodne boleti. Prav izvrstno vstopajo zoper hemoroide, proti boleznim na Jetrih in na vranah, proti črvoznim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadlehnostih, zoper beli tok, bojaz, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. Čno ne preganjajo samo omenjenih bolezní, ampak nas obvarujejo tudi pred vnao bolezní.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; v naročje in pošiljate pa edino v lekarni Cristofolotti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanečič in G. B. Rovis in v lekarni Alla Ma-donna v Korminu. Ena steklenica stane 80 novcev.

ANTON POTATZKY

V GORICI.

Obilna in mnogovratna zaloga norimberških, galanterijskih, malih roči in igrač na debelo in na drobno.

Največi izbor blaga za raznoške (havzararje), kramarje, črevljarje in krojače, potem molkov, svetih podob itd. dišav, mil itd.

Posebnost:

VRTNA SEMENA

najodličnejših plemen.

PRODAJALNICA: Gorica, via Rastello št. 7 nasproti c. k. loterijni kolekturi.

Kopeli solne - žveplene - klorove - bromove - jodove v Tržiči (Monfalcone).

Na železniški postaji med Trstom in Gorico. Kopeli z 38° C. gorkote in po zahtevi z blatom, jako uspešne proti protinu, revmatizmu, nevralgiji, trganju, žovam, kožnim boleznim, proti opešanju, ženskim boleznim itd. itd.

Kopeli vodi zdravnik: Dr. Anton Suttina, zdravnik, ranocelnik, operator, porodničar.

Kopanje začelo se je 1. maja.

Roba za oblačila

samo iz trepežne ovčje volne, za moža srednje velikosti 3.10 metra za gld. 4.96 kr. iz dobre ovčje volne; za celo " " 8.- " iz boljše ovčje volne; obleko " " 10.- " iz fine ovčje volne; Popotni pleči po gld. 4, 5, 8 in do gld. 12.—

Jako fina oblačila, hlače, zgornje suknje, robo za suknje in dežne plaščo, tift, leden, komisno sukno, grbenasto sukno, šoviot, tkanke (trikó), pilsukno, tkanine za biljarde, pervijan in toakin pripočta

ustanovljeno J. Stikarofsky, 1886. — tvorniško skladišče v Brnu.

Ogledki franco. Ogledne karte za krojače ne-frankovano. Razpošilja se proti poštnemu povzetju čez gld. 10.— franko.

Imam vedno skladišče sukna v vrednosti 150.000 gld. a. v. in je ob sebi razumljivo, da pri moji svetovni trgovini ostajajo ostanki v dolžnosti od 1 do 5 metrov; zategadel sem primoran take ostanke za jako znižano ceno oddajati. — Od teh se ogledki ne morejo razpošiljati, proti temu se neopadajoči ostanki zamenjajo ali pa se novci pošljejo nazaj. (Opozorjam, da druge firme pač blago zamenjujejo, morebiti s slabim blagom, a denara ne povračajo.)

Zavoljo ponarejanja po nezmožnih ali varajočih firmah sem primoran inserate opustiti in zato prosim, naj se p. t. naročevalci spominjajo moje zanesljive firme in me počastijo s svojim cenjenim naročevanjem, katero vselej zvršim najtočneje.

Dopisuje se nemški, češki, madjarski, poljski, laški in francoski.

Novo izdane knjige
prodaja in priporočila
knjigarna M. Cappag-a
v Gorici

in sicer:
Bambach. Zlatovog. Pijaninska pravljica.
Tratejak A. Spomenik slovenske uzajemnosti.
Léhar Janke. Osvetnik v popludu na njegovo telo in doko s kratkim navoalom, kako si ohraniti in utrditi zdravje.
Brzovnik A. Sallivi Slovencec. Zbirka najboljših kratkecasih iz vseh stanov.
Strupi Dr. Simon. Zivinezdravstvo ali nauk o spoznanju in opravljanju umskih in notranjih bolezni.
Ferdinand Franca. Delski prilafelj. Nauki, ki so delavcem v sodnji dobi posebno potrebni.
Lermontov M. Junak nasoga časa. Roman.
Klodt A. Historija blagoslovljenega. Igra s petjem.
S. Gergelj. Besedila.
Rasen osveščenca del ima knjigarna bogato zalogo raznovrstnih slovenskih knjig: ali se za katere ne dobó v zalogi, naročijo se hitro in gotovo.

Konjarskem.

Hypolit, kirebec črasi (Fuchs), čiste angloške krvi, se spušča na kobilo navadno po 20 gl., na kobilo čiste krvi po 40 gl.
Rosenthal pri Gorici, št. 50. (Mondo nuovo.)

Deck Anzeige.

Hypolit, Fuchs Hengst, englisch Vollblut deckt Stuten za 20. fl. Vollblut Stuten zu 40. fl.
Rosenthal bei Görz N. 50. (Mondo nuovo.)

Razpustno mijo,

izatelj in izdelatelj
Franz Pichler,
c. k. živinski nadzdravnik v avstro-ogarski vojski, ki se je izvrstno sponeslo pri vseh zunanjih hibah konj in goved.
Opetovano odlikovano s častnimi spričevali, zahvalnimi pismi in priznanji po živinskih zdravnikih, kmetijskih družbah in zavodih ter po mnogoštevilnih posestnikih. — Dobiva se v Gorici pri: J. Cristofalletti-ji.

Za ude bratovšćine večnega počestovanje svetega Rešnjega Telesa in za tiste, ki se za sv. obhajilo opravljajo itd. je posebno priporočljiva molitvena knjiga

Kruh nebeški

ali

Navod pobožno moliti in častiti presveto Rešnje Telo s trojno molitvo iz drugimi navadnimi molitvami.

Na svilo dal

Janez Zupančič
župnik.

Tretji zopet pomnoženi in zlepšani natis. Kruh nebeški je stara knjiga, zlasti častilem sv. Rešnjega Telesa. Cena te od vs. d. g. župnika Zupančiča spisanega knjige kaže pač dovolj že to, ker je sedaj vse zagledala trojli natis. Namen jej je pred vsem počestovanje sv. Rešnjega Telesa; vendar ne je razena tako, da je popolna molitvena knjiga za vsaoga Kristjana. Izdala je ta tretji natis „Vincencijeva družba v Ljubljani“. Priporočamo je tosar prav toplot zaradi lepe vsebine in pa še posebej zaradi dobrega namena, kajti čisti dobišek pade v podporo dobredelne mu „Vincencijevega društva“. — Novi natis obtega tudi „čestnodeljno pobožnost sv. Alojzija“.

Cena je knjigi vezanaj v pol usnji 70 kr., vse v usnji 90 kr., vse v usnji z zlato obmeto 1 gl., 20 kr.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani,
Stolni trg št. 6.

Jožefa Barazzetti-ja
pri Soškem mostu, Via Cardanoffi št. 4,
V GORICE,

izdeluje vsakovrstne vrvi (Strike) in vrčice z roko iz same konopnine, močne, trpežne, po najnižjih cenah, ki se ne bojijo tekmecev.

Jutrovo olje

proti stanicam, deluje hitro in se rabi po lakem. Priporočila je: A. HERMANEK, drogar v Gorici, Magistratne ulice, št. 5.

Mnogo prihrani,

kdor kupi obleko v

KROJAČNICA IGNAČIJA STEINERJA,

ki je največja v Gorici

v kateri se dobi vsak čas na veliko izbire narejena obleka po naslednjih cenah:

Popolna pomladanska obleka za gospode	od 8 do 30 gl.
" " " " " dečka	" " 15 "
" " " " " otroka	" " 10 "
Površna pomladanska srajca za gospode	" " 8 " 30 "
Pomladanski tuki	" " 5 " 15 "

Vrhu tega bogata zaloga vsakovrstne robe iz raznih tavarov po naročilu vsled mere, ki so izvršeni točno in hitro. Uzerici na zahtevo brezplačno in prosti poštnino.

Novo došli dolmani najnovjšega kroja od 8 do 50 gl. za gospode. Saki za gospode od 4 do 15 gl.

Piccoli-eva esenca za želodec
DR. PICCOLI — Ljubljana

Ozdravila kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodaje, krš, želodecne in plemenitvene mrtvice, zahvataje, hemoroide, žilavice, migrene itd. in je najboljši pripomoček zoper gluste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škaflicah po 12 steklenic za 1 gl. 36 novc.

Pri večem številu debi se primeren odpust.

Gosp. Gabrielu Piccoli-ju, lekarju v Ljubljani

Na zahtevanje potrjujem, da sem Vaš svet za želodec, kojega deli so mi dobro znani, v velikih slučajih vspešno rabil proti boleznim v želodcu in zlati žili.

Ljubljana, mesec januar 1884.

Dr. Emil vitez Stöckl,

c. k. vladni svetovalec in doljno-zastolni poročevalec.

Uspešnost tega izvrstnega zdravila spričujejo tudi gg. dr. D. Agostini, dr. Cumbon, vitez dr. Goracuchi, dr. Pardo — sloveči tržaški zdravniki.

Podpisani potrjuje, da ima želodečna esenca ljubljanskega lekarja Piccoli-ja hitre in prečudne zdravilne moči. Ž njo ozdravilo je mnogo ljudi moje in sosadne župnije; komaj preteče dan, da ne bi kdo prišel k meni, ki me prosa za jedno steklenico želodečne esence, kojih imam vedno nekoliko pripravljenih.

A. Wlassich, župnik-kanonik. Plomin, Primorsko.

Po 15 kr. steklenico prodaja v Gorici Iekarna Pontoni, v Tolminu Paliscna, v Korminu Franzoni, v Gradci Conssini, v Gradeži Pasqualis in nabaja se večinom v vseh lekarnah na Tirolskem, v Trstu, Istri in gulmaciji.

Razpis

služeb učitelja-voditelja na enorazrednicah Plkovica, Vatovlje, Vojščica in Temnica, pa u teljice na dvarazrednici Lokve, vse z dohod 111. plačilne verste.

Prošnje naj se vložijo v dobi 6 tednov prvem razglašenji v časniku „Osservatore Triestino“ pri podpisanem.

C. K. OKRAJNI ŠOLSKE SVET V SEZAN
dne 1. junija 1886.

Drogerija A. HERMANEK

v Magistratnih ulicah št. 5.

Pomladanska zdravila.

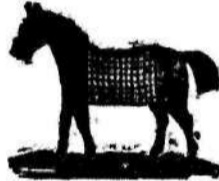
Glavna zaloga naslednjih mineralnih voda: zagotovljenih — reseničnih — pristnih — dolkih iz prvih virov.

BILIN—EMS—KRÄNCHEN—FONTE ROMANA — FRANCA JOZEFA — FRIEDRICHSHALL—GLEICHENBERG—GLEICHENBERG—CONSTANTINA—GLEICHENBERG—EMMA — HALL JODOV VIR—HUNYADI—JANES—KARLSBAD—MÜHLBRUNN—KARLSBAD SPRUEDEL — KARLSBAD-SCHLOSSBRUNN — MARIENBAD — PREBLAU — PÜLNA — RADATN — RADGONA, KRALJEV VIR IN ELVA — RAKOCZY GRENKI VIR — RAKOCZY KISSINGER — ROGAŠKA KISLATA VODA (RO-HITSCH) — RECOARO — SAIDSCHITZ — TEMPEL QUELLE — VITTORIA.

Soli in kroglice iz glavnih virov.

Prekupčevalci po izvornih cenah.

Dejanja dokazujejo, da moje dotično naznan slaynemu občinstvu slouit na goli resnici.

Prevz. I som celo zalogo iz znano tovarne za odeje in kose najnižih cenah, tako da same morem prodajati za nizko ceno

KONJSKE PLAHTI

Te plahte so 190 centim. dolge, 130 cent. široke, močne, goste kot dlja, trpežne, razno barvane, pisane, z vanimi krajei, nepokonečljive baze, ter so lahko rabilje posteljne odeje. Od vseh strani sveta se po njih njih trpežnosti in nizke cene poprašuje ter se jih m razprodaja, kajti poprej stale so dvakrat toliko. Dalje dajam tudi

Odeje za kočljaže

najboljše vrste, sine, zgotovljene, volike, raznobarvane in dirane, po najnižji ceni, kos samo po 2 for. 50

Razpošilja se proti povzetju ali za poslani do Nepriustujoče blago vzame se nazaj ter se danar nazaj pošlje. Napis:

UNIVERSAL-EXPORT-BUREAU: S. LÖW.

II. Grosse Schiffgasse, 3. Wien.

M. POVERAJ
Sartoria al modello di Parigi.
EDINA
največja in najnovejša krojačnica
in
ZALOGA VSAKOVRSNEGA SUKNA
ter gotove obleke za gospode vsakega stana.
3 metra blaga iz mešane sine volne za eno obleko od 3 g. 50 k. naprej
cela obleka izvrstno izdelana po novi žigi od 9. — naprej
Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovj iem kroji in poštni cent.

V Gorici, na Travniku, poleg kosarno.

Služba vrtnarja

oddeje čna deželni kmetijski šoli (alovenski oddelek) v Gorici z letno plačo 240 gold. in prostim stanovanjem. Prošenci, ki so slovenskega jezika popolnoma vešči, v vrtnarstvu dobro izurjeni, najmanj 24 let stari in neoklenjeni, oglašajo naj se do 15. junija t. l. pri podpisanem ravnatelju.

GORICA dne 27. maja 1886.
K. ERAMA

Tekočina zlata

za pozlačevanje i popravljanje ekvirov i predmetov z lesa, kovi, porcelana i stekla; za posrebrvanje vsakoršnih predmetov s kovi. Vsak človek mora z najrečje lakkoto vsak predmet pozlatiti ali posrebrtiti.

Cena steklenici zlata ali srebra 1 fl. s poštnim puzetjem ali za naprej poslani denar (tudi v pisemskih markah) pri Leopoldu Epsteinu v Brnu (Moravsko).

Tekočina srebra